

komme til Klarhed over de forskellige Toldtariffers hemmende Indfyldelse paa Udførselen af Industriprodukter fra England, og man har ansat i Tal Højden af de Toldmure, som omgive de forskellige Lande. Det blev i saa Henseende oplyst, at Tallet for Rusland udgør 131, for De Forenede Stater 73, for Østerrig-Ungarn 35, for Frankrig 34, for Italien 27, for Tyskland 25, for Danmark 18 og for Belgien 13. Det vil heraf ses, at Danmark staar næstnederst i Henseende til Toldbeskyttelse. Under det Indledningsforedrag, som under denne Sags Behandling her i Salen blev holdt af den højtærede Finansminister, opkastede han en Tvivl om Rigtigheden af disse Tal, idet han mente, at naar Danmark figurerede saa langt nede paa Listen, maatte det komme af, at man havde taget Landbrugsbeskyttelsen med i Beregningen, og da Danmark kun har en lille Landbrugsbeskyttelse, vare vi som Følge deraf komne saa langt ned. Jeg kan imidlertid oplyse, at det forholder sig ikke saaledes, idet man i England ved Udregningen af dette Forhold kun har taget Hensyn til Industriprodukter. Undersøgelsen har nemlig kun gældt Toldtarifferne for Bomuldsgarn og Bomuldsstof, Uldgarn og Uldstof, Linnedvarer, Maskiner, Isenkramvarer, Jern- og Staalværksfrembringelser, Skibe, Udrustningsgenstande for Skibe, Læder og Fabrikata af Læder, og kemiske Industrifrembringelser. Det er altsaa kun industrielle Forhold, her er taget Sigte paa, og det forholder sig altsaa rigtigt, at Danmark er det Land her i Europa, som har den næstlaveste Toldbeskyttelse. — Imidlertid vil man jo nu yderligere forringe denne ved det foreliggende Toldlovforslag, og man angiver nærmest som Grund dertil, at der herhjemme er en frihandlerisk Stemning, som man ikke kommer udenom. Men hvorledes er denne Stemning fremkaldt? Jeg antager, at den er væsentlig fremkommen som Følge af, at der i sin Tid er foregøglet den almindelige Befolkning en uhyre Fordel ved en Toldreduktion. Jeg mindes ved Valgmøder i sin Tid at have hørt saadanne Udtalelser, at naar vi fik en Nedsættelse i Toldbeskyttelsen, vilde det for en Smaafamilie paa Landet være en Fordel paa et Par Hundrede Kroner om Aaret. Nu høre vi her, at hele Fordelen reducerer sig til en 5—6—7 Kr. om Aaret for en saadan Familie, og jeg kan for saa vidt give det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) Ret deri, at naar det foreliggende Toldlovforslag bliver gennem-

ført, vil det blive en uhyre Skuffelse for en stor Del af Landets Befolkning.

Med Hensyn til selve Toldlovforslaget skal jeg i øvrigt indskrænke mig til at sige, at det forekommer mig i væsentlig Grad at angribe Livsbetingelserne for dansk Industri og Haandværk, og jeg maa derfor ønske det ændret i flere Henseender, hvis jeg skal give det min Stemme. Jeg hører imidlertid til dem, der gerne ville se en Afslutning af Spørgsmaalet om en Revision af Toldloven. Jeg skal derfor gerne bidrage, hvad jeg kan til, at vi kunne komme til en saadan Afslutning, men det sker i Tillid til og i Haab om, at der vil blive vist en saadan Imødekommen fra anden Side, at dansk Industri og Haandværks Trivsel i Fremtiden ikke forrykkes eller sættes i Fare.

Jeg kan ikke undlade endnu at gøre et Par Bemærkninger til Socialdemokraterne. De Herrer ere jo nu med fuld Musik gaaede over til Frihandelen. De gøre stærkt gældende, at der i Henseende til Toldbeskyttelsen ikke eksisterer noget Interessesfællesskab mellem Fabrikanter og Arbejdere, og de have i saa Henseende ikke villet lade sig belære af de Bemærkninger, der ere fremkomne fra vor Side. Men det kunde jo være, at de dog vilde lytte til, hvad en af deres egne store Mænd i sin Tid har udtalt i saa Henseende. Det maa være mig tilladt at oplæse et Par Linier af, hvad en af Socialismens største Apostle, Karl Marx, har sagt med Hensyn til Toldbeskyttelse, nemlig følgende: Hvad betyder Frihandel under den bestaaende Samfundstilstand? Den betyder Frihed for Kapitalen. Naar I have nedbrudt de faa nationale Skranker, nemlig Toldbeskyttelser, som endnu begrænse Kapitalens Udvikling, have I blot fuldstændig befriet den for dens Lænker. De Herrer ville altsaa deraf høre, at naar de nu gaa med til at nedbryde Beskyttelsesskrankerne, have de ogsaa sønderbrudt en af Lænkerne for Kapitalen, den store Kapital, Sammenslutningskapitalen, som ellers er noget, man fra den Side i høj Grad frygter for.

Rambusch: Jeg skal tillade mig i nogle faa Minutter at lægge Beslag paa Tingets Opmærksomhed for en Betragtning, jeg gerne vilde fremføre, da jeg ikke har hørt den fremført fra anden Side. Det vedrører den foreslaaede Reduktion af Beskyttelsen paa Sukker. Den har jo ikke fundet saa ubetinget Tilslutning, idet der her er sket Indsigelser ogsaa fra Sider,